

## ת"פ 34986/03/14 - מדינת ישראל נגד מיכאל ברין

בית משפט השלום ברחובות

05 יוני 2014

ת"פ 34986-03-14 מדינת ישראל נ' ברין(עציר)

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון  
המאשימה  
נגד  
הנאשם  
מדינת ישראל  
מיכאל ברין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סאו הנאשם הובא על ידי השב"ס ב"כ הנאשם עו"ד אורן יצחק

[פרוטוקול הושמט]

### הכרעת - דין

לנאשם יוחסה עבירה של החזקת סכין שלא כדין. אין מחלוקת כי ביום 17.3.14, סמוך לשעה 14:45 בתחנת הרכבת ברחובות, נמצא בכיסו של הנאשם סכין אשר הוצג בפני בית המשפט ואשר צילומו הוגש כמוצג. נחלקו הדעות האם סכין זה הוחזק כדין או שמא אכן מדובר בדבר עבירה.

אין מחלוקת, כי הנאשם הגיע לתחנת הרכבת וביקש להיכנס לתחנה. כמקובל במקרים אלה, הוא נבדק על ידי המאבטח כפי שסיפר גם הנאשם עצמו, לאחר שהועבר במכשיר המגלה מתכות ומכשיר זה צפצף הוא נתבקש להוציא מכיסו את כל תכולתם ומשהוציא את תכולתם הסתבר כי אף סכין בכלל תכולה זו.

הנאשם עוכב במקום על ידי המאבטח, שוטרים הוזמנו למקום, ומשם נלקח לתחנת המשטרה לחקירה.

במהלך הדיון בפניי הועלו מחלוקות נוספות באשר לעיכובו במקום וכיוצא באלה, אך עיקר המחלוקת היא כאמור נסיבות החזקת הסכין. אין חולק כי מיד עם עיכובו במקום מסר הנאשם כי את הסכין רכש. כך עולה מדוח העיכוב וכך

עמוד 1

אף עולה מעדויות השוטרים שהגיעו למקום אשר מסרו כי כך מסר להם, כי הוא רכש את הסכין באותו יום בתל אביב.

כל המעורבים בעיכובו, דהיינו המאבטח בתחנת הרכבת והן השוטרים, ציינו כי הנאשם נראה היה להם בגילופין ועל כל פנים, כעולה גם מהודעה שנגבתה ממנו בשעה 16:13, ציין החוקר שגבה אותה כי החשוד מדיף ריח של אלכוהול.

גם היום טען הנאשם בבית המשפט כי אכן מדובר בסכין שנרכש בתל אביב באותו יום למטרות יופי כחלק מאוסף סכינים אותו הוא מחזיק זה מכבר.

אתחיל מגרסתו של הנאשם. כבר בתחנת הרכבת מסר הנאשם כאמור כי רכש את הסכין בתל אביב וכאשר נשאל כיצד הגיע למקום, סיפר תחילה כי הגיע ברכבת אך משנתבקש על ידי השוטר להציג את הכרטיס שינה טעמו וסיפר כי הגיע למקום באוטובוס. בבית המשפט משנדרש לסתירה זו עליה מסר השוטר בעדות, ציין כי הדברים לא היו כך כלל ועיקר וכי לא מסר את הדברים האלה לשוטר, לא על אוטובוס ולא על רכבת וכי הוא הגיע לרחובות מתל אביב עם מונית שירות, שעצרה בסמוך למקום עבודתו, שם שהה מס' דקות על מנת לברר את המשמרות בהן יעבוד ומיד לאחר מכן חזר לתחנת הרכבת.

יצוין, כי במהלך חקירתו במשטרה כאשר הוטחה בו סתירה זו שמסר לשוטר בענין הרכבת והאוטובוס הוא השיב לחוקר כי הוא מבקש שלא ישאל אותו שאלות נוספות. ומכאן ואילך הפסיק להשיב לו על שאלותיו. אם זוהי גרסת הנאשם, הרי עולה תמיהה כיצד זה השוטר שהעיד על סתירה זו וכיצד זה החוקר ששאל שאלה זו והודעת הנאשם לא נחקרו כלל ועיקר על גרסתו זו של הנאשם, דהיינו, כי כל השוטרים שוגים בגרסאותיהם.

נראה איפוא, כי מדובר בגרסה חדשה אשר צמחה לצורך העדות במשפט בלבד.

ולא רק בנקודה זו היה כך. בהודעתו שבמשטרה מסר הנאשם כי חזר מתל אביב באוטובוס והיה בדרכו לתחנת הרכבת שכן משם רצה לנסוע ליבנה לבקר את חברתו אשר אינו מעוניין למסור את שמה. בבית המשפט התנער מגרסה זו בדבר אי הרצון למסור את השם. גם לעניין זה תלה את השינוי בחוקר אשר חקר אותו. החוקר לא נחקר בחקירתו הנגדית אודות סוגיה זו.

בהודעתו שבמשטרה מסר הנאשם כי הוא עובד בפארק המדע במסעדת בלאק, בבית המשפט מסר כי הוא עובד בקפה ג'ו. לכאורה, טעות או שמא שינוי גרסה.

יצוין לעניין הודעתו שבמשטרה כי הגם שהחוקר ציין בתחילתה כי החשוד הדיף ריח אלכוהול הוא ציין מיד לאחר מכן כי החשוד עונה ומדבר לעניין. וכך גם העיד בבית המשפט בפניו. ואכן קריאת העדות מעלה כי ניתנו תשובות ענייניות לשאלות. כך שהנאשם אינו יכול לתלות את התשובות לשאלות בהיותו בגילופין.

ועוד טען הנאשם, כי למעשה כאשר גבו ממנו את הודעתו הרי שהשוטרים הפעילו עליו לחץ, הוא ביקש לראות עורך דין ולא ניתן לו וכיצא באלה, טענות שלא עלו כלל ועיקר במהלך ההליך ובמהלך פרשת התביעה וממילא עדי התביעה לא נחקרו באש להן. גם בכך יש להשליך על מהימנות גרסתו של הנאשם בבית המשפט ובכלל.

ב"כ הנאשם יצא חוצץ כנגד כך שהנאשם טען כי רכש את הסכין בתל אביב ואיש מן השוטרים לא יצא עימו לתל אביב על מנת שהנאשם יצביע בפניו על מקום הרכישה ויבדוק גרסתו האם נכונה היא אם לאו. ייתכן, שאכן בחקירה אופטימלית ומיטבית כך היה צריך להעשות, אם מדובר היה במקום ספציפי ומוכר לנאשם שכן כך הוא טען בחקירתו בבית המשפט, הרי שהוא יכול היה בנקל להצביע על מקום זה. אולם, יש לזכור שנטל ההוכחה במקרה של עבירה כזו מציאת סכין בחזקתו של הנאשם הוא עליו באשר לנסיבות ההחזקה, והנאשם אם טען שרכש את הסכין ליופי כחלק מאוסף סכינים, יכול היה להוכיח גם לאחר מכן את גרסתו, למשל באמצעות ההוכחה שיש לו אוסף סכינים כלל ועיקר. דבר כזה לא הוכח ולא בראשית ראייה. ומעבר לכך יצוין, כי הנאשם אפילו לא הזכיר את אוסף הסכינים האמור בהודעתו במשטרה. גם נושא זה הועלה לראשונה אך היום. אוסף סכינים המצוי ברשותו של הנאשם הוא דבר הניתן להוכחה בנקל על ידיו. משלא עשה כן, יש בכך להשליך על מהימנותו ועל נכונותה של הגרסה.

מכל האמור לעיל עולה כי לא נתתי אמון בגרסתו של הנאשם. ומשכך, נמצא סכין ברשותו כפי שהעידו עדי התביעה אשר בעדויותיהם נתתי אמון שכן הגרסאות לא הופרכו כלל ועיקר וכזה על פי קביעתי לא הוחזק כדין.

ועוד אציין, כי אפילו רוכש מאן דהוא סכין למטרה כשרה כביכול אין הוא יכול להסתובב כשברשותו סכין זה ברחבי הארץ, רק בשל העובדה שרכש אותו ואפילו אותו יום. עליו להפקיד את הסכין במקומו המיועד והחוקי לכאורה בדחיפות האפשרית. אם רכש הנאשם סכין ליופי, דבר שלא הוכח ולא הובהר, היה עליו להפקידו במקום המיועד ליופי. כיסו של הנאשם כאשר הוא עושה את דרכו ברחבי הארץ, אינו המקום המתאים לכך.

על כן, יורשע הנאשם בעבירה של נשיאת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

**ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.**

**עינת רון, סגנית נשיאה**

[פרוטוקול הושמט]

### **החלטה**

נדחה לטיעונים לעונש ליום 15.6.14 בשעה 08:30.

הנאשם יובא לדיון באמצעות שב"ס.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

**עינת רון, סגנית נשיאה**

קלדנית: טובה, איילת

הוקלד על ידי איילת סוסן